

Departament de Patrimoni Cultural
Carrer de l'Antiga Riera, 6, 1r. 08840 - Viladecans
Tel. 936 351 800 – Ext. 8180
A/e: patrimonicultural@viladecans.cat

AJUNTAMENT DE VILADECANS

Codi 00.00.00.-
Assumpte:

Marc jurídic de la llengua catalana base per a l'estudi i aprovació del Nomenclàtor de la Toponímia del terme municipal de Viladecans

Juliol de 2004

Marc jurídic de la llengua catalana

- **Constitució Espanyola** de 27 de desembre de 1978 (BOE 29 de desembre de 1979)

Article 3 (Títol preliminar)

2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.
3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció

- **Estatut d'Autonomia de Catalunya**, Llei Orgànica 4/1979, de 18 de desembre (BOE 22 de desembre i DOGC de 31 de desembre de 1979)

Article 3

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català.
2. L'idioma català és l'oficial de Catalunya, així com també ho és el castellà, oficial a tot l'Estat espanyol.
3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial d'ambdós idiomes, prendrà les mesures necessàries per tal d'assegurar llur coneixement i crearà les condicions que permetin d'arribar a llur igualtat plena quant als drets i deures dels ciutadans de Catalunya.
4. La parla aranese serà objecte d'ensenyament i d'especial respecte i protecció.

- Llei 7/1983, de 18 d'abril, de **normalització lingüística de Catalunya** (DOGC de 22 d'abril de 1983)

- Llei 8/1987, de 15 d'abril, **Municipal i de Règim Local de Catalunya**

Article 5.

1. El català és la llengua pròpia de l'Administració local de Catalunya i, per tant, ha d'esser la llengua d'ús normal i general en les seves activitats. ¹

¹ Aquest article de la llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya va quedar redactat així a partir de la disposició final primera, punt 1 de modificació de l'esmentada llei dins de la llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

- Decret 78/1991, de 8 d'abril, **sobre l'ús de la toponímia** (DOGC 1434, de 24 d'abril de 2001)

Article 1. Forma oficial dels topònims

1.1. Els noms de les comarques, dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades, dels nuclis de població, dels accidents geogràfics i de qualsevol altra demarcació territorial, i també els noms dels carrers i de les vies urbanes i interurbanes de Catalunya, tenen com a única forma oficial la catalana, excepte els de la Val d'Aran, que tenen com a única forma oficial l'aranesa.

Article 3. Ús de la toponímia oficial en els serveis al públic

3.3. Els mapes, les guies i, en general, les publicacions descriptives del territori que s'editin a Catalunya, han de fer constar els topònims de Catalunya en la seva forma oficial.

- Llei 8/1991, de 3 de maig, sobre **l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans** (DOGC 1440, de 8 de maig de 1991)

Article 1.

Es reconeix que l'Institut d'Estudis Catalans és la institució encarregada d'establir i actualitzar la normativa lingüística del català, sens perjudici de les altres funcions que li atorguen els seus estatuts.

Article 2.

L'ús lingüístic dels òrgans de l'Administració de la Generalitat, de les corporacions locals, de l'Administració de l'Estat a Catalunya i de les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que depenen de les esmentades administracions han de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans.

- Llei 1/1998, de 7 de gener, de **política lingüística** (DOGC 2553, de 9 de gener de 1998)

Article 2. La llengua pròpia

1. El català es la llengua pròpia de Catalunya i la singularitza com a poble.
2. El català, com a llengua pròpia, és:
 - a) La llengua de totes les institucions de Catalunya, i en especial de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració local, de les corporacions públiques, de les empreses i els serveis públics, dels mitjans de comunicació institucionals, de l'ensenyament i de la toponímia.
3. El que disposa l'apartat 2 implica un compromís especial de les institucions per a promocionar-ne el coneixement i formentar-ne l'ús entre els ciutadans i ciutadanes, amb independència del caràcter oficial del català i del castellà.

Article 3. Les llengües oficials

1. El català és la llengua oficial de Catalunya, així com també ho és el castellà.

Article 9. La llengua de les administracions de Catalunya

1. La Generalitat, les administracions locals i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells.
2. Les corporacions locals i les universitats han de regular l'ús del català en l'àmbit de les competències respectives, d'acord amb el que disposa l'apartat 1.

Capítol II. L'Onomàstica

Article 18. La toponímia

1. Els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, excepte es de la Vall d'Aran, que tenen l'aranesa.
2. La determinació de la denominació dels municipis i les comarques es regeix per la legislació de règim local.
3. La determinació del nom de les vies urbanes i els nuclis de població de tota mena correspon als ajuntaments, i la dels altres topònims de Catalunya correspon al Govern de la Generalitat, incloses les vies inteurbanes, sigui quina en sigui la dependència
4. Les denominacions a què es refereixen els apartats 2 i 3 són les legals a tots els efectes i la retolació s'hi ha d'acordar. Correspon al Govern de la Generalitat de reglamentar la normalització de la retolació pública, respectant en tots els casos les normes internacionals que han passat a formar part del dret intern.